

ЗАВДАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

АКРІДІНА Г.В.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

В наш час в Україні існує багато різновидів організацій (школи мистецтв, творчі клуби і лабораторії, майстерні, лекторії тощо), які надають можливість творчого розвитку людям різного віку і рівня підготовки. При цьому вища академічна школа образотворчого мистецтва залишається фундаментом для формування базових професійних компетентностей.

Завданням викладача образотворчого мистецтва є допомога людині в її особистісному зростанні, в отриманні спеціалізованих знань і навичок, тим самим в укріпленні життєвої позиції у мінливих обставинах сучасності. Результативність праці викладача залежить від його майстерності володіння рисунком, живописом, композицією, декоративними техніками. Окрім зазначених практичних вмінь професійний художник-вчитель має бути освіченим в історії мистецтв, педагогіці і психології.

Для досягнення поставленої мети в передачі професійного досвіду викладачу образотворчого мистецтва слід проявляти творчу ініціативу, розкривати можливості учнів через співтворчість з ними, здійснювати пошук актуальних підходів до освітнього процесу, розширяти діапазон форм, методів і засобів навчання, переймати досвід різноманітних вітчизняних і зарубіжних художньо-освітніх закладів.

Результативність навчання залежить від уваги до потреб, мети і завдань учнів, їх індивідуальних особливостей, грамотно складеної програми, систематичності у поданні матеріалу, наукової обґрунтованості теорії, її зв'язку з практикою. Не менш важливим є дотримання принципу наочності подання інформації, врахування специфіки процесу колективного навчання, де має бути створено і збережено позитивний емоційний фон.

Отже, ґрунтовний підхід у викладанні образотворчого мистецтва надає учням можливість засвоєння професійних навичок і знань, всебічного розвитку пізнавальних здібностей, формуванню творчої активності. Це сприяє самопізнанню; допомагає в усвідомленні ролі мистецтва у житті, формуванні бачення світу і ставлення до навколишньої реальності; виховує естетичний смак.

Провідним показником якісно сформованого художньо-освітнього процесу у вищому навчальному закладі є можливість переходу учнів від роботи під пильним керівництвом вчителя до самостійної діяльності.